

اخبار دولت

تقارن دهه فجر و روز زن فرصت مناسبی برای تبیین نقش و جایگاه زنان در اسلام است

جلسه ستاد هفته بزرگداشت مقام زن و روز مادر سه شنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۰ با حضور انسیه خزعلی، معاون امور زنان و خانواده رئیس جمهور، حجت‌الاسلام والمسلمین اشجری قائم‌مقام شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی، معاونین، مدیران و روسای دفاتر استانی این نهاد از طریق ویدئو کنفرانس در دفتر مرکزی شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی برگزار شد. معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری در این نشست اظهار داشت: در ایامی زندگی می‌کنیم که مجامع بین‌المللی و کسانی‌که خود را طلابه‌دار پیشرفت بشر، عدالت، مساوات و حقوق بشر می‌دانند منابع و داشته‌های جهان اسلام را از جهت اقتصادی و سرمایه‌های انسانی نابود می‌کنند. وی افزود: تمام کسانی که می‌خواهند وجود و هستی ما را به غارت ببرند راهی را در پیش گرفتند تا به هویت انسانی، اسلامی، دینی و بومی ما ضربه بزنند. آنها علاوه بر جنگ نرم گاهی با تهدید نسل، اهداف شوم خود را انجام داده‌اند.

رئیس ستاد هفته بزرگداشت مقام زن و روز مادر تصریح کرد: در این میان یکی از وظایف مهم ما مقابله با این جنگ نرم است و توجه به هویت و آنچه که جوان‌های ما را مورد هدف قرار داده است. وی در خصوص راهکارهای ایستادگی در برابر هجمه‌های فرهنگی اظهارکرد: از بین رفتن فرهنگ، هویت و به مرور از بین رفتن ارزش‌ها یا جایگزین شدن ارزش‌ها به ضد ارزش‌ها مطلبی است که زمان می‌برد و هر لحظه دیر اقدام کنیم و قدمی را نابه‌جا برداریم از مقصد دور شدیم و کمک کردیم دشمن با همه ابزار و وسایلی که دارد به میدان بیاید. خزعلی گفت:از مسؤولیت‌های بزرگ مادران زمینه‌توجه ما به اظهارکرد: دختران و زنان به صورت ویژه‌است در واقع هرچه سرمایه‌گذاری کنیم برای زنان جواب خواهیم گرفت و بهره آن را در نسل‌های آینده خواهیم برد. معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری با اشاره به تعبیر زیبای امام خمینی رحمت‌ا... علیه که فرمودند قرآن انسان‌ساز است و زنان نیز انسان‌ساز هستند، خاطر نشان کرد: هر زمان که قرآن تحریف شود و از قرآن برداشت نامناسبی شود، جامعه به انحراف می‌رود و هر زمان زن از مسیر صحیح خود خارج و کارکرد او تحریف شود باید منتظر آسیب‌های جبران‌ناپذیری باشیم. رئیس ستاد هفته بزرگداشت مقام زن و روز مادر عنوان کرد: سرمایه‌گذاری برای زنان باید هدفمند و با برنامه‌ریزی صحیح انجام و با شیوه‌هایی باشد که شرایط جامعه و موقعیت‌های مختلف زنان را در نظر بگیریم و برای هر کدام از دختران و زنان جامعه با شرایط و ویژگی‌هایی که دارند برنامه‌ریزی کنیم. وی گفت: تقارن ایام دهه فجر انقلاب اسلامی و روز زن فرصت مناسبی برای بیان دستاوردهای انقلاب افزوده: از وظایف امور زنان و جایگاه زن در اسلام است. امید است با همکاری و هم‌افزایی تمامی مسؤولان دفاتر استانی شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی، بتوانیم برنامه‌های مناسبی را برای این ایام در دویخش توانمندسازی زنان و مقابله با آسیب‌های زنان و خانواده تدوین کنیم. رئیس ستاد هفته بزرگداشت مقام زن و روز مادر در پایان افزود: از وظایف امور زنان و خانواده ریاست جمهوری شناسایی آسیب‌هایی است که زنان و مادران جامعه با آن مواجه هستند. امیدواریم با برنامه‌ریزی فرهنگی و بسیج سراسری گام‌های موثری در این خصوص برداریم.

اختیارات به استان‌ها تفویض شود

احمد وحیدی، وزیر کشور دیروز در جلسه شورای معاونین وزارت کشور، گفت: «باید کشور را استاندارد محور اداره کنیم. نه وزارتخانه محور، برای این منظور بخشی از اختیارات وزارتخانه‌ها به استانداران تفویض می شود و وزارتخانه‌ها بیشتر نقش حمایتی و نظارتی خواهند داشت.» وی اضافه کرد: «در بودجه ۱۴۰۱، بودجه استانی با محوریت اختیار عمل بیشتر استانداران در نظر گرفته شده و این پیشنهاد به حضرت آیت‌ا... رئیس، رئیس جمهور محترم کشور ارائه شده است.» وزیر کشور درخصوص اعطای اختیارات بیشتر به استانداران هم گفت: «برای تحقق این امر مصوبه‌ای به هیات دولت ارائه خواهیم کرد.» وحیدی در بخش دیگری از صحبت‌های خود ضمن اشاره به اهمیت و جایگاه مجلس شورای اسلامی در کشور بر ضرورت تعامل نزدیک‌تر و بیشتر با نمایندگان ملت تأکید کرد و گفت: «باید ارتباطات گسترده‌ای با نمایندگان ملت داشته باشیم و در این خصوص معاونان وزارتخانه‌ها ارتباطات بیشتری با نمایندگان برقرار می‌کنند.»

مناطق آزاد باید به اهداف اصلی تشکیل خود بازگردند

سیدابراهیم رئیسی روز یکشنبه در نخستین جلسه شورای عالی مناطق آزاد تجاری- صنعتی و ویژه اقتصادی گفت: «معمولا در آمار مربوط به صادرات از مناطق آزاد، بخش انرژی را هم محاسبه می‌کردند، در حالی که صادرات انرژی، ارتباطی به این مناطق ندارد. لذا گزارش ارائه‌شده درخصوص آمار پایین صادرات

جنگ اواره‌به‌هاشمی‌رفسنجانی‌گره زد، معاون فرمانده جنگ در سال‌های آخر دفاع و بعد دیگر تک‌رکار پوزیشن امنیتی در چهره‌های مختلف تا آخرین روز ریاست جمهوری. این یک تعریف یک‌خطی از رئیس جمهوری است که حالا دیگر در شبکه موجود نیست و کاملا از دسترس خارج شده‌است. وقتی در سال‌های پایانی جنگ هاشمی‌رفسنجانی به ریاست ستاد فرماندهی کل قوا منصوب شد، حسن روحانی هم در این ستاد ریاست کمیته آتش بس و عقب‌نشینی را برعهده داشت؛ پوزیشنی که اتفاقا خیلی شبیه مشی سیاسی و روش دیپلماسی او در سال‌های صلح بود. مسؤولیت و اقداماتی که حسن روحانی در چهار دهه گذشته داشته، ما را به شناخت یک وجه نظامی، دفاعی و امنیتی از او می‌رساند؛ او که تحصیل‌کرده حوزه علمیه بود، می‌گفت دکتری خود را از انگلستان گرفته است؛ مدرکی که بعدها حرف و حدیث درباره آن بالا گرفت. او در زمان حضورش در مجلس دوم تا چهارم یعنی درست در بحبوحه جنگ، به‌دنبال تشکیل مجمع عقلا رفته بود؛ مجمعی که ماجرای ناپسندی در دل خود داشت و با ابتکار اشخاصی همچون روحانی برای تمام شدن هرچه زودتر جنگ راه افتاد؛ آن‌طور که محسن رضایی فرمانده اسبق سپاه می‌گوید این مجمع سعی می‌کرد تا با بررسی شرایط وقت کشور و جبهه‌های جنگ نشان دهد که ادامه جنگ به صلاح کشور نیست و باید اقدامات سیاسی در جهت اتمام آن شروع شود. ترجمه این خط‌مشی ما را به روزهای ریاست جمهوری روحانی می‌برد و یادآور استدلال عجیب او درباره مذاکره امام حسین(ع) با عمر سعد بود. تقریبا در آن زمان هم فرماندهان میدانی دل‌خوشی از این استدلال‌ها نداشتند و اسماعیل کوثری یکی دیگر از فرماندهان جنگ هم درباره تشکیل چنین مجمعی در دل مجلس در روزهای پرتالهاب جنگ گفته بود روحانی به‌عنوان رئیس کمیسیون دفاع مجلس علیه جنگ صحبت می‌کرد!

به‌رحال روحانی بعد از جنگ و مجلس در سال‌های فراغ از بحران، به دبیری شورای عالی امنیت ملی رسیده بود و تا قبل از دوران ریاست جمهوری‌اش هم ریاست حلقه مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام را برعهده گرفت؛ مردی با خنده‌های اغراق‌آمیز در دیدار با جک استراو وزیر خارجه وقت انگلیس که هرجا صحبت از مذاکره و اروپا بود پای او هم وسط بود و اسم مذاکرات سعدآباد به نامش سند خورد.

در سال ۹۲ هم که روی کرسی ریاست جمهوری جا خوش کرد و یک کاینابه با چهره‌های نسبتا امنیتی تشکیل داد، دیگر ماجرای سال‌های نزدیک است که نیازی به بازخوانی ندارد. اما حالا حسن روحانی ۲۳ ساله که در روزهای آخر ریاست جمهوری خود تقریبا هیچ تریبون پخش زنده‌ای را برای تظہیر دولتش از دست نمی‌داد با گذشت سه ماه از عمر دولت جدید هیچ خبری از او نیست و این روزها در حال اجرای کنسرت سکوت است. این‌که روسای جمهور پس از اتمام دوران ریاست جمهوری خود تا یک مدت ساکت شوند و همین خاطر خودشان و هم به‌خاطر روح و روان آسیب‌دیده مردم سکوت‌درمانی کنند، اتفاق خوبی است که درباره روسای جمهوری قبلی هم تکرار شده اما همه آنها تقریبا بعد از یک مدت نسبتا طولانی دور از انظار بودن دوباره به سیاست بازگشته‌اند. انگار سیاستمداران طاقت دوری از سیاست را ندارند و روحانی هم از همین قاعده مستثنی نیست اما ماجرای او نسبت به قبلی‌ها تا حدودی متفاوت است.

عبور از کنارگذر!

طبیعی است حسن روحانی به‌واسطه حضور هشت ساله در سکوت رئیس جمهور باید یک مدتی را در سکوت بگذراند و از فضای سیاسی کاملا دور باشد و او خودش قبل از هر فرد دیگری به این سکوت نیاز دارد؛ یعنی همه روسای جمهور به این دوره تعلیق خاطر نیاز دارند. البته یکی

غیرنفتی از این مناطق، بسیار تاسف‌برانگیز و نگران‌کننده است و ایجاد تحول جدی در این زمینه ضروری است.» رئیس‌جمهور گفت: «مناطق آزاد از ظرفیت و امکان مناسبی برای رونق تولید، افزایش صادرات و اشتغالزایی برخوردار هستند و از همسایگی این مناطق با

متعلق به گفتمان روحانی نبود. احزاب نزدیک به روحانی مثل اعتدال و توسعه هم که ابتدا نقش خاصی در پیروزی روحانی نداشتند که بخوانند کنش اجتماعی ـ سیاسی خاصی درباره او ایفا کنند، پس روحانی رئیس‌جمهور شدن خود را مدیون هاشمی بود. وقتی که هاشمی به میدان آمد، رد صلاحیت شد و سپس از روحانی حمایت کرد خود او هم هرگز باورش نمی‌شد که برنده ماراتن ۹۲ باشد. اتفاقی که خود هاشمی رفسنجانی هم درباره آن گفت رای روحانی ۳درصد بود با حمایت من ۵۰درصد شد. بنابراین با چنین پیشینه‌ای در کمک پدرخوانده‌ها، اولین مشکل روحانی برای بازگشت احتمالی بازسازی اجتماعی است، تجربه بد ریاست جمهوری او برای اصلاح‌طلبان به‌ویژه سال‌های آخرش سبب شد اصلاح‌طلبان دیگر دور نامزد نیابتی را خط قرمز بکشند و منحصرا برای بدنه اجتماعی خود برنامه‌ریزی کنند.

جایگاه علمی و آکادمیک؟

پس در اینجا روحانی برای ادامه حیات سیاسی آن هم در قدوقواره یک کنش‌گر جریان‌ساز یا باید یک پایگاه اجتماعی برای خود درست کندکه به‌واسطه نوع شخصیت غیر کاریزما و غیرجذاب او عملا این گزینه منتفی است یا حداقل بسیار سخت است چراکه او خاتمی یا احمدی‌نژاد نیست که بعد از ریاست جمهوری هم حامیان منحصر به‌فرد و دوآتشه خود را داشته باشد یا باید سراغ راه دوم برود. روحانی برای بازگشت به سیاست ممکن است تظہیر وجهه پیشین خود با جایگاه علمی و آکادمیک را پیش بگیرد. وقتی در اواسط آبان ماه خبری درباره تدریس علی لاریجانی در دانشگاه منتشر شد که نشان می‌داد او مشغول تدریس فلسفه دکارت به دانشجویان دانشگاه تهران است، برخی هم درباره تدریس احتمالی روحانی گمانه‌زنی کردند. درواقع در حالت دوم روحانی نیاز دارد یک وجه و هویت جدیدی در محیط آکادمیک برای خود بسازد تا هم خاطره ۸سال دولت تدبیر و امید را از اذهان بزداید و هم سابقه امنیتی و سیاسی پررنگ خود را به حاشیه ببرد و این ره‌گرچه آسان‌تر از مسیر اول است اما این مسیر هم برای شخصیتی پرنرگی مانند او از لحاظ برچسب امنیتی، راه بدون حاشیه نیست. او سال‌ها به‌عنوان یک چهره مطرح در حوزه امنیتی شناخته‌شده که به این راحتی‌ها انگاره اجتماعی نسبت به او آکادمیک و علمی نخواهد شد و چنین ایتکیتی به این زودی‌ها به روحانی تعلق نمی‌گیرد.

ناکارآمدی وضعیت مطلوب روحانی

با بررسی این دو فرض درباره نحوه بازگشت روحانی به عرصه سیاسی به یک موضوع کلیدی و مهم به عنوان روش سوم می‌رسیم که اجرای آن توسط شخصیتی همچون روحانی اصلا دور از تصور نیست، در واقع مهم‌ترین اتفاقی که می‌تواند روحانی را دوباره از نازل‌ترین سطح محبوبیت اجتماعی بالا بکشد، ناکارآمدی دولت فعلی است؛ به این معنا که اگر این دولت ناکارآمد عمل کند فضا برای احیای روحانی ایجاد خواهد شد چراکه مردم اغلب در انتخابات سلیی عمل و به دورترین کاندیدا نسبت به وضع موجود گرایش پیدا می‌کنند و این تکنیک در هر هشت سال تکرارشده، همانطور که برای احمدی‌نژاد و هاشمی هم این فضا به‌وجود آمد.

پس ضعف دولت رئیسی به نقطه‌قوت روحانی تبدیل می‌شود و این همان مسیری است که شاید روحانی روی آن شتاب ویژه باز کرده باشد. حالا باید منتظر بود و دید آیا روحانی در سخت‌ترین روزها با ژست منتقد بازمی‌گردد یا ترجیح می‌دهد هنوز به استراحت و کوهنوردی و... برسد و تا انتخابات در بین افکار عمومی آفتابی نشود؟

ایشان مانند آقای خاتمی یا حتی مانند احمدی‌نژاد بتوانند محوریت طرفداران خود را بر عهده بگیرد. رسولی درباره عرصه دوم احتمالی سیاست‌ورزی روحانی می‌گوید: عرصه دوم مربوط به سیاست‌ورزی در قدرت و حاکمیت است اما فعالیت سیاسی در حوزه حاکمیت هم برای ایشان بسیار بعید است چراکه آقای روحانی همواره مواضع بنیانپن و غیرشفافی راطی سال‌های پس از انقلاب پشت‌سرگذاشته و به‌طور مشخص در سال ۹۲ با این‌که ایشان عضو شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز تهران بود اما به‌دلیل همین رفتارهای خاکستری سیاسی نه‌تنها در جامعه روحانیت بلکه در هیچ‌کدام از جریانات سیاسی وابسته به حوزه اصولگرایی از آقای روحانی حمایت نند.

حلقه کوچک روحانی به‌دنبال بازتعریف گفتمان اعتدال در حوزه‌های فکری و مطالعاتی او همچنین معتقد است: در شرایط فعلی بعید است که شرایطی فراهم شود تا آقای روحانی با عضویت و حضور در یکی از ارکان اساسی نظام مانند مجمع تشخیص مصلحت

کشورهای همسایه می‌توان برای صادرات استفاده کرد.» رئیسی با تأکید بر افزایش سهم مناطق آزاد در صادرات، گفت: «باید سهم صادرات از ۲ درصد به حداقل ۴ درصد افزایش یابد و در این زمینه، مناطق آزاد از نقش مهمی برخوردار هستند.»

«**به نظر می‌رسد روحانی ترجیح داده با سکوت این دوره را پشت سر بگذارد و پس از بازسازی سیاسی مجدداً بازگردد. تحلیل شما از آینده سیاسی روحانی چیست؟**

این که روسای جمهور پس از اتمام دوران ریاست جمهوری خود تا مدتی ساکت می‌شوند درباره روسای جمهوری قبلی هم تکرار شده آقای روحانی هم از همین قاعده‌کلی پیروی می‌کند با این تفاوت که ایشان به دلیل تحویل دولت وضعیت ناهنجارتری نسبت به روسای جمهور قبل از خود دارد؛ یعنی به این معنا که حقیقتا هیچ دولتی به دولت بعدی تحویل داده نشد مگر این‌که شرایط قابل‌قبولی داشت اما آقای روحانی دولت را با شرایط بسیار بدی تحویل دولت سیزدهم داد. شما هیچ عرصه‌ای را نمی‌بینید که جای امیدواری وجود داشته باشد که آقای روحانی باقی گذاشته باشد متأسفانه ایشان همه چیز را به‌صورت زمین سوخته تحویل داد و از این جهت طبیعی است که باید سکوت کند و اگر تا آخر عمر هم سکوت کند کم است. آقای روحانی از جهت سیاست خارجی، مساله برجام، موضوع تحریم‌ها، رشد نقدینگی بسیار شدید، مساله بیکاری، تعطیل‌شدن تولید در کشور، به‌هم ریخته‌شدن اقتصاد و پریشانی معیشت مردم و از هر جهت که تصور کنید بدترین عملکرد را داشته است اما به‌نظر می‌رسد با این وجود سیاستمداران آرام نمی‌نشینند.

«**در واقع می‌توان گفت آنها روی حافظه کوتاه‌مدت جمعی مردم حساب کرده‌اند.**

بله درست است. در واقع آنها مدتی سکوت می‌کنند تا از خاطره‌ها بروند و پس از یک دوره سکوت به‌عنوان مدعی بازمی‌گردند و شروع به اعتراض نسبت به وضع موجود می‌کنند اما شرایط برای آقای روحانی بسیار سخت است که بخواند این کار را انجام دهد و به‌راحتی بتواند به عرصه سیاسی بازگردد. مشکل اصلی آقای روحانی این است که نه در بین جناح‌های سیاسی پایگاه اجتماعی دارد و نه در میان مردم در حالی که آقای سیدمحمد خاتمی وقتی از صحنه سیاست کنار رفت در بین پایگاه اجتماعی خود محبوبیت داشت یا آقای احمدی‌نژاد در میان بخشی از توده مردم محبوبیت داشت و از صحنه کنار رفت؛ بنابراین آنها پایگاهی در بین مردم برای خود داشتند اما آقای روحانی هیچ محبوبیتی در بین هیچ قشری از مردم و جناح‌ها ندارد.

«**روحانی با چه وسیله و از چه مسیری می‌تواند شرایط را برای احیای سیاسی خود فراهم کند؟**

نخبگان کشور با هر گرایش فکری سیاسی با پدیده‌ای به نام حسن روحانی هم از جهت شخصیتی و هم از جهت سیاسی و دولتی که تشکیل داد به شدت ابراز برائت می‌کنند و در واقع ایشان برای بازگشت به صحنه سیاسی هیچ ارزش افزوده ندارد؛ بنابراین همه این تلاش‌ها در حد حرف است و این اتفاق نخواهد افتاد.

علیرضا سلیمی، عضو هیأت رئیسه مجلس شورای اسلامی می‌شود و این همان مسیری است که شاید روحانی روی آن شتاب ویژه باز کرده باشد. حالا باید منتظر بود و دید رئیس‌جمهور در دانشگاه و بازگشت با وجه علمی و آکادمیک به دو موضوع جنجالی اشاره می‌کند و می‌گوید: پیش از این کمیسیون آموزش و تحقیقات در مورد پایان‌نامه و مدرک تحصیلی آقای روحانی تحقیقاتی انجام داد و با علامت سوال جدی درباره مدرک ایشان روبه‌روشد. سلیمی معتقد است: مجلس درباره دکترای ایشان که گفته می‌شود از انگلستان گرفته شد دچار ابهام شده اما اجازه خبری‌شدن این موضوع به مجلس داده نشد بنابراین درباره مدرک دکتر او پایان‌نامه آقای روحانی علامت سوال وجود دارد.

با این شرایط و توصیفات و تصوراتی که جامعه درباره مدرک تحصیلی روحانی دارد، بعید است او بتواند از کانال محیط‌های علمی و دانشگاهی به بازگشت به عرصه سیاسی گذ کند.

و شورای عالی انقلاب فرهنگی با نهادهایی از این قبیل در حوزه ساختار رسمی قدرت جایگاهی داشته باشد. بنابراین پیش‌بینی من این است که آقای روحانی تلاش خواهد کرد با جذب و همراه‌سازی حلقه کوچک خود برای بازتعریف گفتمان اعتدال در حوزه‌های فکری و مطالعاتی اقدام کند و در مجموع با تداوم وضعیت فعلی هم به نظر می‌رسد نمی‌توان برای آقای روحانی حداقل ظرف دو سال آینده نقش برجسته‌پیش‌بینی کرد. این فعال اصلاح‌طلب درباره حلقه کوچک اطراف روحانی هم توضیح داد: آقای روحانی طی هشت سالی که رئیس مرکز بررسی‌های استراتژیک جمع بود برای استفاده از ظرفیت آنجا به جذب و به‌کارگیری تعدادی از نظریه‌پردازان دانشگاهی اقدام کرد و در آنجا یک حلقه و کانونی را تشکیل داد که همزمان با این قضیه حزب اعتدال و توسعه با محوریت ایشان شکل گرفت و منظور از حلقه کوچک اطراف آقای روحانی که درحال حاضر به‌شدت از لحاظ کمی و کیفی دچار زیرش شده مجموعه همکاران او در مرکز مطالعات و حزب اعتدال و توسعه است. **]]**